

MATERIAŁ PORÓWNAWCZY

do ustawy z dnia 30 stycznia 2016 r.

o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego

(druk nr 78)

USTAWA z dnia 14 lipca 1983 r. O NARODOWYM ZASOBIE ARCHIWALNYM I ARCHIWACH (Dz. U. z 2015 r. poz. 1446)

Art. 16.

[1. Materiały archiwalne udostępnia się jednostkom organizacyjnym i obywatelom dla potrzeb nauki, kultury, techniki oraz gospodarki. Udostępnianie materiałów archiwalnych dla powyższych potrzeb jest bezpłatne.]

2. (uchylony).

[2a. Archiwa państwowe wykonują usługi archiwalne w zakresie wyszukiwania, prowadzenia kwerend, kopiowania, przetwarzania i przekazywania danych przy użyciu systemów teleinformatycznych lub informatycznych nośników danych oraz konserwacji materiałów archiwalnych na potrzeby, o których mowa w ust. 1. Archiwa państwowe mogą również prowadzić działalność usługową, polegającą na przechowywaniu, kopiowaniu i konserwacji dokumentacji o czasowym okresie przechowywania, w tym dokumentacji osobowej i placowej pracodawców.]

<2a. Archiwa państwowe wykonują usługi archiwalne w zakresie wyszukiwania informacji i danych zawartych w materiałach archiwalnych, przetwarzania tych informacji i danych, a także sporządzania wyciągów, wypisów, odpisów albo odwzorowań wizualnych bądź dźwiękowych tych materiałów, włącznie z metadanymi odwzorowań cyfrowych.>

2b. (uchylony).

2c. (uchylony).

2d. (uchylony).

2e. (uchylony).

3. (uchylony).

4. (uchylony).

< Art. 16a.

1. Każdemu przysługuje prawo dostępu do materiałów archiwalnych.

2. Archiwa i inne jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 22, zwane dalej „podmiotami zobowiązanymi”, są obowiązane udostępnić:

- 1) materiały archiwalne w oryginale, w szczególności w ich pierwotnej wersji językowej lub w pierwotnym formacie plików cyfrowych, bądź w postaci lub w formacie nadanych przez podmiot zobowiązany w celu długotrwałego przechowywania i odczytu treści tych materiałów;
 - 2) reprodukcje materiałów archiwalnych.
3. Podmioty zobowiązane mogą również udostępniać materiały archiwalne niestanowiące państwowego zasobu archiwalnego, jeżeli możliwość ich udostępniania nie została wyłączona.
4. Korzystanie z materiałów archiwalnych służy w szczególności:
- 1) celom poznawczym, w tym związanym z badaniami naukowymi albo zaspokajaniem osobistych potrzeb informacyjnych;
 - 2) ponownemu wykorzystaniu treści lub odwzorowań tych materiałów, do celów innych niż te, dla których je wytworzono lub pierwotnie zgromadzono, w tym do celów zarobkowych;
 - 3) uzyskiwaniu, w trybie przepisów odrębnych, które regulują zasady wydawania zaświadczeń, urzędowego potwierdzenia treści przechowywanych materiałów archiwalnych, w postaci ich uwierzytelnionych odwzorowań (odpisów, wypisów, wyciągów i reprodukcji) w oryginalnej wersji językowej, a także w postaci wtórnych dokumentów opisowo prezentujących tę treść lub jej składniki wyróżnione przez wnioskodawcę.

Art. 16b.

1. Dostęp do materiałów archiwalnych podlega ograniczeniu:
- 1) w zakresie i na zasadach określonych w przepisach:
 - a) o ochronie informacji niejawnych,
 - b) o ochronie innych tajemnic ustawowo chronionych;
 - 2) ze względu na ochronę:
 - a) dóbr osobistych,
 - b) danych osobowych;
 - 3) ze względu na potrzebę zachowania integralności składników państwowego zasobu archiwalnego zagrożonego uszkodzeniem, zniszczeniem lub utratą.
2. Materiały archiwalne podlegają udostępnianiu nie wcześniej niż w przypadku:
- 1) aktów stanu cywilnego lub ksiąg stanu cywilnego, od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło odpowiednio sporządzenie aktu lub zamknięcie księgi, dotyczących:
 - a) urodzeń – po 100 latach,
 - b) małżeństw i zgonów – po 80 latach;
 - 2) indywidualnej dokumentacji medycznej – po 100 latach od sporządzenia ostatniego wpisu;
 - 3) aktów notarialnych i dokumentacji ksiąg wieczystych wraz z urządzeniami ewidencyjnymi – po 70 latach od sporządzenia aktu lub składnika dokumentacji;
 - 4) dokumentacji spraw sądowych i postępowań dochodzeniowych – po 70 latach od uprawomocnienia się orzeczenia lub zakończenia postępowania;

- 5) ewidencji ludności – po 30 latach od jej wytworzenia;
- 6) dokumentacji osobowej i placowej pracodawców – po 50 latach od ustania stosunku pracy.

3. Ograniczeń określonych:

- 1) w ust. 1 pkt 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli zainteresowany posiada szczególne uprawnienia albo realizuje cele korzystające ze szczególnej ochrony prawnej, które to uprawnienia lub cele są nadrzędne w stosunku do tych ograniczeń;
- 2) w ust. 2 nie stosuje się do udostępnienia uprawnionym do dostępu do danych zawartych w tych materiałach.

Art. 16c.

1. Udostępnianie materiałów archiwalnych jest bezpłatne.
2. Podmioty zobowiązane nie wykonują autorskich praw majątkowych, które przysługują Skarbowi Państwa, w stosunku do podmiotów, którym udostępniono te materiały.
3. Podmioty zobowiązane nie powinny ograniczać dostępu do materiałów archiwalnych, ponad ograniczenia stosowane w związku z pierwotnym celem ich wytworzenia.
4. Jeżeli przepisy odrębne zapewniają szerszy dostęp do materiałów archiwalnych niż wynika z ustawy, zastosowanie mają te przepisy.

Art. 16d.

1. Podmioty zobowiązane udostępniają zainteresowanym lub ich upoważnionym przedstawicielom materiały archiwalne przez:
 - 1) umożliwienie osobistego:
 - a) zapoznania się z tymi materiałami,
 - b) utrwalenia ich treści w postaci notatek, wyciągów, wypisów, odpisów albo odwzorowań wizualnych, dźwiękowych lub cyfrowych wraz z ich metadanymi;
 - 2) przekazanie informacji w nich zawartych w postaci reprodukcji tych materiałów albo pisemnej odpowiedzi na zapytanie.
2. Podmioty zobowiązane udostępniają materiały archiwalne w oryginale albo reprodukcje tych materiałów:
 - 1) w dostosowanych do tego celu pomieszczeniach, po pisemnym zgłoszeniu w postaci papierowej lub elektronicznej;
 - 2) za pośrednictwem systemów teleinformatycznych wraz z metadanymi reprodukcji.
3. Jeżeli czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, mogłyby zakłócić innym zainteresowanym dostęp do materiałów archiwalnych, ich wykonywanie odbywa się na podstawie porozumienia między zainteresowanym i podmiotem zobowiązanym.

Art. 16e.

1. W przypadku uzasadnionego przypuszczenia, że występują ograniczenia dostępu do materiałów archiwalnych, podmiot zobowiązany wszczyna postępowanie w sprawie odmowy dostępu do tych materiałów.
2. Podmiot zobowiązany wydaje decyzję w sprawie:
 - 1) całkowitej albo częściowej odmowy dostępu do materiałów archiwalnych albo
 - 2) umorzenia postępowania w przypadku:

a) o którym mowa w art. 16b ust. 3 pkt 1,

b) gdy nie zachodzą ograniczenia dostępu do materiałów archiwalnych.

3. Do postępowania w sprawie odmowy dostępu do materiałów archiwalnych stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23), z tym że decyzje wydaje się nie później niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania zgłoszenia.>

Art. 17.

[1. Materiały archiwalne są udostępniane po upływie 30 lat od ich wytworzenia.

1a. Niezależnie od wieku materiałów archiwalnych można, w drodze decyzji, odmówić ich udostępnienia, jeżeli:

1) ich stan fizyczny nie pozwala na udostępnienie;

2) udostępnienie miałyby spowodować naruszenie:

a) prawnie chronionych interesów Państwa, jednostek organizacyjnych i obywateli,

b) tajemnic prawnie chronionych.

2. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w drodze rozporządzenia, może określić szczególne wypadki i tryb wcześniejszego udostępniania materiałów archiwalnych, uwzględniając wymogi, o których mowa w ust. 1a pkt 2.]

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb udostępniania materiałów archiwalnych znajdujących się w archiwach wyodrębnionych, z wyłączeniem archiwum wyodrębnionego Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, w tym:

1) sposób postępowania z materiałami archiwalnymi zawierającymi informacje stanowiące tajemnice prawnie chronione, w szczególności informacje niejawne albo dane osobowe podlegające ochronie,

2) zakres udostępniania dokumentacji dotyczącej osób fizycznych tym osobom dla celów własnych,

3) szczególne wypadki wcześniejszego udostępniania materiałów archiwalnych,

4) odpłatność za udostępnianie materiałów archiwalnych w przypadku ponoszenia przez archiwum dodatkowych kosztów z tego tytułu,

5) odpłatność za sporządzenie reprodukcji materiałów archiwalnych

- uwzględniając szczególnie charakter dokumentacji i potrzebę jej ochrony przed nieuprawnionym ujawnieniem oraz wysokość wydatków ponoszonych w związku z udostępnieniem materiałów archiwalnych.

4. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji ustali, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb gromadzenia, ewidencjonowania, kwalifikowania, klasyfikacji oraz udostępniania materiałów archiwalnych tworzących zasób jednostek publicznej radiofonii i telewizji, uwzględniając:

1) szczególnie zakres i sposób działania radia i telewizji;

2) potrzebę szczególnej ochrony materiałów archiwalnych przed utratą lub zniszczeniem.

USTAWA z dnia 17 maja 1989 r. – PRAWO GEODEZYJNE I KARTOGRAFICZNE (Dz. U. z 2015 r. poz. 520, z późn. zm.)

<Art. 40k.

W zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 stycznia 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...).>

USTAWA z dnia 29 czerwca 1995 r. O STATYSTYCE PUBLICZNEJ (Dz. U. z 2012 r. poz. 591, z późn. zm.)

[Art. 49a.

W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie do ponownego wykorzystywania danych z krajowych rejestrów urzędowych stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej.]

<Art. 49a.

W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie do ponownego wykorzystywania danych z krajowych rejestrów urzędowych stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 stycznia 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...).>

USTAWA z dnia 21 listopada 1996 r. O MUZEACH (Dz. U. z 2012 r. poz. 987 oraz z 2015 r. poz. 1505)

Art. 25.

1. Muzeum pobiera opłaty za przygotowanie i udostępnianie zbiorów do celów innych niż zwiedzanie, w szczególności za kopiowanie, sporządzanie reprodukcji lub fotografii, przygotowywanie zbiorów do wypożyczenia oraz ich wypożyczenie.
2. Wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, ustala dyrektor muzeum. W uzasadnionych przypadkach dyrektor muzeum może ustalić opłatę ulgową lub zwolnić z opłaty.
3. Nie pobiera się opłat za wypożyczenia muzealiów między muzeami krajowymi oraz, pod warunkiem wzajemności, między muzeami z siedzibą w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej oraz w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

<4. W przypadku ustalania i pobierania opłat za czynności, o których mowa w ust. 1, podejmowane w ramach udostępniania informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystywania stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 stycznia 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...).>

Art. 25a.

1. Wizerunki muzealiów mogą być utrwalone i przechowywane na informatycznych nośnikach danych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.).
2. Muzeum pobiera opłaty za udostępnianie wizerunków muzealiów, z wykorzystaniem informatycznych nośników danych. Bezpośredni dostęp do wizerunków muzealiów drogą elektroniczną jest bezpłatny.
3. Wysokość opłat, o których mowa w ust. 2, ustala dyrektor muzeum. W uzasadnionych przypadkach dyrektor muzeum może ustalić opłatę ulgową lub zwolnić z opłaty.

<4. W przypadku ustalania i pobierania opłat za udostępnianie wizerunków muzealiów z wykorzystaniem informatycznych nośników danych jako informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystywania stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 25 ust. 4.>

<Art. 31a.

Dostęp do informacji służących zapewnieniu bezpieczeństwa muzealiom ze względu na ochronę przed zagrożeniem pożarowym, kradzieżą i innego rodzaju niebezpieczeństwem, które grozi zniszczeniem lub utratą zbiorów, podlega ograniczeniu.>

USTAWA z dnia 20 czerwca 1997 r. – PRAWO O RUCHU DROGOWYM (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.)

Art. 80c.

1. Dane lub informacje zgromadzone w ewidencji udostępnia się, o ile są one niezbędne do realizacji ich ustawowych zadań, następującym podmiotom, z zastrzeżeniem ust. 2:
 - 1) Policji;
 - 1a) Inspekcji Transportu Drogowego;
 - 2) Żandarmerii Wojskowej;
 - 3) Straży Granicznej;
 - 4) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu;
 - 4a) Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu,
 - 5) Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego;

- 5a) Szefowi Biura Ochrony Rządu;
 - 6) sądom;
 - 7) prokuraturze;
 - 8) organom kontroli skarbowej, organom celnym i wywiadowi skarbowemu;
 - 9) Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu;
 - 9a) Polskiemu Biuru Ubezpieczycieli Komunikacyjnych;
 - 9b) Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych - w celu umożliwienia zabezpieczenia ustawowym prawem zastawu należności z tytułu składek, do których poboru Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest zobowiązany;
 - 10) organom właściwym w sprawach rejestracji pojazdów;
 - 10a) strażom gminnym (miejskim);
 - 11) Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych;
 - 12) komornikom sądowym;
 - 13) administracyjnym organom egzekucyjnym oraz organom podatkowym;
 - 14) wojskowym komendantom uzupełnień;
 - 15) ministrowi właściwemu do spraw środowiska;
 - 16) ministrowi właściwemu do spraw transportu;
 - 17) (uchylony);
 - 17a) ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego, kierownikowi ośrodka pomocy społecznej lub pracownikowi socjalnemu;
 - 18) Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego.
2. Dane lub informacje o pojazdach, o których mowa w art. 73 ust. 3, udostępnia się wyłącznie podmiotom określonym w ust. 1 pkt 1-8 oraz w ust. 2a.
- 2a. Dane lub informacje zgromadzone w ewidencji udostępnia się także ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, w celu realizacji jego ustawowych zadań, za pomocą urządzeń teletransmisji danych, bez konieczności składania pisemnego wniosku.
3. Dane lub informacje zgromadzone w ewidencji udostępnia się także na wniosek właściciela lub posiadacza pojazdu wymienionego w art. 73 ust. 5, których one dotyczą.
- 3a. Każdy może uzyskać, nieodpłatnie, potwierdzenie lub zaprzeczenie zgodności danych zawartych w dowodzie rejestracyjnym lub pozwoleniu czasowym z danymi zgromadzonymi w ewidencji, za pośrednictwem ePUAP, o której mowa w art. 19a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.
- 3b. Potwierdzeniu lub zaprzeczeniu, o którym mowa w ust. 3a, podlegają następujące dane:
- 1) marka pojazdu;
 - 2) seria i numer dowodu rejestracyjnego albo pozwolenia czasowego;
 - 3) dane określone w art. 80b ust. 1 pkt 1 lit. c, d, g i pkt 5 lit. a i odpowiednio lit. c albo lit. d.
- 3c. W celu uzyskania potwierdzenia lub zaprzeczenia, o którym mowa w ust. 3a, jest wymagane podanie wszystkich danych wskazanych w ust. 3b.

- 3d. Potwierdzenie lub zaprzeczenie, o którym mowa w ust. 3a, może otrzymać osoba, której tożsamość została ustalona w sposób określony w art. 20a ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.
- 3e. Dane lub informacje zgromadzone w ewidencji udostępnia się w postaci elektronicznej przy użyciu systemu teleinformatycznego, z wyłączeniem danych o właścicielu pojazdu lub o posiadaczu, o którym mowa w art. 73 ust. 5, po podaniu danych identyfikujących pojazd, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 80e ust. 1.
4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może udostępnić dane lub informacje zgromadzone w ewidencji innym podmiotom niż wymienione w ust. 1-3, w tym osobom fizycznym, osobom prawnym lub jednostkom organizacyjnym nieposiadającym osobowości prawnej, jeżeli wykażą swój uzasadniony interes.
- [5. Dane lub informacje zgromadzone w ewidencji są przekazywane do ponownego wykorzystywania w celach komercyjnych i niekomercyjnych, w sposób wykluczający możliwość identyfikacji osób lub pojazdów, z zachowaniem przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.), jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej.]*
- <5. Dane lub informacje zgromadzone w ewidencji są przekazywane do ponownego wykorzystywania, w sposób wykluczający możliwość identyfikacji osób lub pojazdów, z zachowaniem przepisów ustawy z dnia 30 stycznia 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...), jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej.>**
6. Dane lub informacje zgromadzone w ewidencji udostępnia się, z zastrzeżeniem ust. 3e oraz 7, na uzasadniony wniosek zainteresowanego podmiotu złożony w postaci pisemnej lub w postaci elektronicznej z użyciem mechanizmów określonych w art. 20a ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.
- 6a. Dane lub informacje zgromadzone w ewidencji mogą być udostępniane podmiotom zagranicznym w celu wypełnienia postanowień ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, a także wykonania aktu prawa stanowionego przez organizację międzynarodową, której Rzeczpospolita Polska jest członkiem. Tryb i sposób udostępniania danych określają ratyfikowane przez Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe, akty prawa stanowionego przez organizację międzynarodową, której Rzeczpospolita Polska jest członkiem lub porozumienia zawarte pomiędzy właściwymi ministrami państw członkowskich Unii Europejskiej.
7. Minister właściwy do spraw informatyzacji może wyrazić zgodę, w drodze decyzji, na udostępnienie danych lub informacji zgromadzonych w ewidencji podmiotom, o których mowa w ust. 1, albo ich jednostkom organizacyjnym, za pomocą urządzeń teletransmisji danych, bez konieczności składania pisemnego wniosku, jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:
- 1) posiadają urządzenia umożliwiające odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane lub informacje uzyskał;

- 2) posiadają zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych lub informacji niezgodnie z celem ich uzyskania;
 - 3) jest to uzasadnione specyfiką lub zakresem wykonywanych zadań albo prowadzonej działalności.
- 7a. Decyzji, o której mowa w ust. 7, nie wydaje się w przypadku, o którym mowa w ust. 2a.
8. Minister właściwy do spraw informatyzacji, kierując się potrzebami ujednoczenia wniosków oraz usprawnienia procesu udostępniania danych z centralnej ewidencji pojazdów, określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w ust. 3 i 6.

USTAWA z dnia 18 lipca 2001 r. – PRAWO WODNE (Dz. U. z 2015 r. poz. 469, z późn. zm.)

Art. 110.

1. Właścicielem informacji zbieranych i przetwarzanych w wyniku realizacji standardowych procedur przetwarzania informacji przez państwową służbę hydrologiczno-meteorologiczną, państwową służbę hydrogeologiczną oraz państwową służbę do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących jest Skarb Państwa.
2. W imieniu Skarbu Państwa informacją, o której mowa w ust. 1, rozporządzają, odpowiednio - Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej oraz Państwowy Instytut Geologiczny.
- [3. Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej jest obowiązany udostępniać nieodpłatnie informacje o stanie atmosfery i hydrosfery, przetwarzane w wyniku realizacji standardowych procedur, organom władzy publicznej oraz właścicielom wód lub działającym w ich imieniu zarządcom, jak również uczelniom, instytutom badawczym oraz jednostkom naukowym Polskiej Akademii Nauk na potrzeby badań naukowych i dydaktycznych.*
- 4. Państwowy Instytut Geologiczny jest obowiązany udostępniać nieodpłatnie zebrane informacje o stanie zasobów wód podziemnych, przetwarzane w wyniku realizacji standardowych procedur, organom władzy publicznej, jak również uczelniom, instytutom badawczym oraz jednostkom naukowym Państwowej Akademii Nauk na potrzeby badań naukowych i dydaktycznych.*
- 5. Informacje, o których mowa w ust. 3 i 4, udostępnia się w zakresie niezbędnym do wykonania zadań ustawowych.*
- 6. Udostępnione informacje, o których mowa w ust. 3 i 4, nie mogą być przekazywane innym podmiotom do wykorzystywania ich w celach komercyjnych.*
- 7. Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej oraz Państwowy Instytut Geologiczny przekazują odpłatnie w celu ponownego wykorzystywania informacje zbierane i przetwarzane w wyniku realizacji standardowych procedur innym odbiorcom niż określone w ust. 3 i 4, a wpływy z tego tytułu stanowią dochód budżetu państwa.*

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

◊ druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

8. *Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej oraz Państwowy Instytut Geologiczny przekazują odpłatnie w celu ponownego wykorzystywania informacje pozyskane w wyniku procedur innych niż standardowe, a wpływy z tego tytułu stanowią odpowiednio ich przychód.*
- 8a. *Przekazanie informacji do ponownego wykorzystywania, o którym mowa w ust. 7 i 8, następuje na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 782 i 1662).]*
- <3. Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej jest obowiązany udostępniać nieodpłatnie informacje o stanie atmosfery i hydrosfery, przetwarzane w wyniku realizacji standardowych procedur, organom władzy publicznej oraz właścicielom wód lub działającym w ich imieniu zarządom, a także uczelniom, instytutom badawczym oraz jednostkom naukowym Polskiej Akademii Nauk.**
- 4. Państwowy Instytut Geologiczny jest obowiązany udostępniać nieodpłatnie zebrane informacje o stanie zasobów wód podziemnych, przetwarzane w wyniku realizacji standardowych procedur, organom władzy publicznej, a także uczelniom, instytutom badawczym oraz jednostkom naukowym Państwowej Akademii Nauk.**
- 5. Informacje, o których mowa w ust. 3 i 4, udostępnia się organom władzy publicznej oraz właścicielom wód lub działającym w ich imieniu zarządom w zakresie niezbędnym do wykonania zadań ustawowych, a uczelniom, instytutom badawczym oraz jednostkom naukowym Polskiej Akademii Nauk na potrzeby badań naukowych i dydaktycznych.**
- 6. Udostępnione informacje, o których mowa w ust. 3 i 4, nie mogą być przekazywane innym podmiotom do wykorzystywania w celach komercyjnych.**
- 7. Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej oraz Państwowy Instytut Geologiczny przekazują nieodpłatnie w celu ponownego wykorzystywania informacje zbierane i przetwarzane w wyniku realizacji standardowych procedur innym odbiorcom niż określeni w ust. 3 i 4.**
- 8. Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej oraz Państwowy Instytut Geologiczny przekazują nieodpłatnie w celu ponownego wykorzystywania informacje pozyskane w wyniku procedur innych niż standardowe.**
- 8a. Przekazanie informacji do ponownego wykorzystywania, o którym mowa w ust. 7 i 8, następuje na zasadach określonych w ustawie z dnia 30 stycznia 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...).>**
- 9. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, standardowe procedury zbierania i przetwarzania informacji przez państwową służbę hydrologiczno-meteorologiczną oraz państwową służbę hydrogeologiczną, uwzględniając rodzaje i nazwy procedur właściwych dla każdej ze służb.**

USTAWA z dnia 6 września 2001 r. O DOSTĘPIE DO INFORMACJI PUBLICZNEJ (Dz. U. z 2015 r. poz. 2058 oraz z 2016 r. poz. 34)

[¹⁾ Niniejsza ustawa wdraża dyrektywę 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (Dz. Urz. UE L 345 z 31.12.2003, str. 90).]

Art. 1.

[1. Każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy i podlega udostępnieniu i ponownemu wykorzystywaniu na zasadach i w trybie określonych w niniejszej ustawie.]

<1. Każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy i podlega udostępnieniu na zasadach i w trybie określonych w niniejszej ustawie.>

2. Przepisy ustawy nie naruszają przepisów innych ustaw określających odmienne zasady i tryb dostępu do informacji będących informacjami publicznymi, pod warunkiem że nie ograniczają obowiązków przekazywania informacji publicznej do centralnego repozytorium informacji publicznej, o którym mowa w art. 9b ust. 1, zwanym dalej "centralnym repozytorium".

3. Przepisów ustawy w zakresie przekazywania informacji publicznej do centralnego repozytorium oraz jej udostępniania w tym repozytorium nie stosuje się do:

- 1) centralnej bazy danych ksiąg wieczystych, o której mowa w art. 36³ ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2013 r. poz. 707, z późn. zm.);
- 2) Krajowego Rejestru Karnego, o którym mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1036 i 1629);
- 3) Krajowego Rejestru Sądowego, o którym mowa w art. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1142) oraz elektronicznego katalogu dokumentów spółek, o którym mowa w art. 4 ust. 2 pkt 1 tej ustawy;
- 4) rejestru zastawów, o którym mowa w art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów (Dz. U. z 2009 r. Nr 67, poz. 569, z późn. zm.).

[Art. 2a.

1. *Każdemu przysługuje, z zastrzeżeniem art. 5, prawo do ponownego wykorzystywania informacji publicznej.*

2. *Zasady ponownego wykorzystywania informacji publicznej nie naruszają prawa dostępu do informacji publicznej ani wolności jej rozpowszechniania.]*

Art. 9a.

[1. Informacje publiczne o szczególnym znaczeniu dla rozwoju innowacyjności w państwie i rozwoju społeczeństwa informacyjnego, które ze względu na sposób przechowywania i udostępniania pozwalają na ich ponowne wykorzystywanie, w sposób użyteczny i efektywny, stanowią zbiór zwany dalej "zasobem informacyjnym" i są udostępniane w centralnym repozytorium.]

<1. Informacje publiczne o szczególnym znaczeniu dla rozwoju innowacyjności w państwie i rozwoju społeczeństwa informacyjnego, które ze względu na sposób przechowywania i udostępniania pozwalają na ich ponowne wykorzystywanie w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 stycznia 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...), w sposób użyteczny i efektywny, stanowią zbiór, zwany dalej „zasobem informacyjnym”, i są udostępniane w centralnym repozytorium.>

2. [Do przekazania, w celu udostępnienia w centralnym repozytorium, posiadanego zasobu informacyjnego oraz metadanych opisujących jego strukturę, a także ich systematycznego weryfikowania i aktualizowania są obowiązane:] **<Do przekazania, w celu udostępnienia w centralnym repozytorium, posiadanych zasobów informacyjnych oraz metadanych opisujących ich strukturę są obowiązane:>**

- 1) organy administracji rządowej;
- 2) fundusze celowe;
- 3) Zakład Ubezpieczeń Społecznych;
- 4) Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;
- 5) Narodowy Fundusz Zdrowia;
- 6) państwowe instytuty badawcze;
- 7) państwowe osoby prawne utworzone na podstawie odrębnych ustaw w celu wykonywania zadań publicznych, z wyjątkiem uczelni, Polskiej Akademii Nauk oraz jednostek naukowych w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2014 r. poz. 1620 oraz z 2015 r. poz. 249 i 1268).

2a. Obowiązek, o którym mowa w ust. 2, może zostać spełniony poprzez przekazanie:

- 1) zasobu informacyjnego oraz metadanych, o których mowa w ust. 2;
- 2) metadanych, o których mowa w ust. 2, w przypadku gdy zasób informacyjny jest przez podmiot udostępniany w repozytorium powszechnie dostępnym w sieci teleinformatycznej innym niż centralne repozytorium.

2b. Podmioty wskazane w przepisach wydanych na podstawie ust. 3 są obowiązane do dostosowania:

- 1) formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących, umożliwiających odczyt maszynowy do zasad określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 18 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114);
- 2) metadanych, o których mowa w ust. 2, do zestawu elementów metadanych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 3 i art. 9b ust. 6.

<2c. Podmioty wskazane w przepisach wydanych na podstawie ust. 3 są obowiązane do systematycznego weryfikowania i aktualizowania zasobów informacyjnych oraz metadanych udostępnionych w centralnym repozytorium.>

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, odrębnie dla poszczególnych podmiotów, o których mowa w ust. 2:

[1) sposób realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 2, mając na względzie posiadaną przez ten podmiot infrastrukturę teleinformatyczną umożliwiającą gromadzenie w niej informacji publicznych oraz ich udostępnianie, a także możliwości techniczne przechowywania tych informacji w centralnym repozytorium;]

<1) sposób przekazania, o którym mowa w ust. 2, mając na względzie posiadaną przez ten podmiot infrastrukturę teleinformatyczną umożliwiającą gromadzenie w niej informacji publicznych oraz ich udostępnianie, a także możliwości techniczne przechowywania tych informacji w centralnym repozytorium;>

2) zakres zasobu informacyjnego, mając na względzie szczególne znaczenie określonych informacji publicznych dla rozwoju innowacyjności i społeczeństwa informacyjnego;

[3) dodatkowe wymagania techniczne opracowania zasobu informacyjnego oraz dodatkowy zestaw elementów metadanych, innych niż określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9b ust. 6, mając na względzie sposób koordynacji informacji stanowiących zasób informacyjny, ułatwiające jego wyszukiwanie w sposób określony w art. 9b ust. 2, kontrolę, długotrwałe przechowywanie i zarządzanie, oraz możliwość jak najszerszego ponownego wykorzystywania informacji publicznych i ich maszynowego odczytu;]

4) harmonogram przekazania zasobu informacyjnego oraz metadanych, o których mowa w ust. 2, oraz ich aktualizowania mając na względzie konieczność zagwarantowania aktualności informacji.

<4. Minister właściwy do spraw informatyzacji w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 3, może określić dodatkowe wymagania techniczne opracowania zasobu informacyjnego oraz dodatkowy zestaw elementów metadanych, innych niż określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9b ust. 6, mając na względzie:

1) ułatwienie wyszukiwania zasobu informacyjnego w sposób określony w art. 9b ust. 2;

2) kontrolę zasobu informacyjnego oraz jego długotrwałe przechowywanie i zarządzanie nim;

3) możliwość jak najszerszego ponownego wykorzystywania informacji publicznych i ich maszynowego odczytu.>

<Art. 9c.

1. W centralnym repozytorium mogą być udostępniane zasoby informacyjne oraz metadane inne niż wskazane w przepisach wydanych na podstawie art. 9a ust. 3 lub 4, przez podmioty określone w art. 4.

2. Zasoby informacyjne oraz metadane udostępnione w centralnym repozytorium na podstawie ust. 1 są systematycznie weryfikowane i aktualizowane przez podmioty je udostępniające.
3. Do podmiotów oraz zasobów informacyjnych określonych w ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 9b ust. 6.
4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może usunąć z centralnego repozytorium zasoby informacyjne, które nie mają szczególnego znaczenia dla rozwoju innowacyjności w państwie i rozwoju społeczeństwa informacyjnego.>

[Rozdział 2a

Ponowne wykorzystywanie informacji publicznej

Art. 23a.

1. Wykorzystywanie przez osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej informacji publicznej lub każdej jej części, będącej w posiadaniu podmiotów, o których mowa w ust. 2 i 3, niezależnie od sposobu jej utrwalenia (w postaci papierowej, elektronicznej, dźwiękowej, wizualnej lub audiowizualnej), w celach komercyjnych lub niekomercyjnych, innych niż jej pierwotny publiczny cel wykorzystywania, dla którego informacja została wytworzona, stanowi ponowne wykorzystywanie informacji publicznej i odbywa się na zasadach określonych w niniejszym rozdziale.
2. Obowiązani do udostępniania informacji publicznej w celu ponownego wykorzystywania na zasadach i w trybie określonych w ustawie są:
 - 1) Prezes Rady Ministrów,
 - 2) jednostki sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów o finansach publicznych,
 - 3) inne niż określone w pkt 2 państwowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej,
 - 4) inne niż określone w pkt 2 osoby prawne, utworzone w celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym, niemających charakteru przemysłowego ani handlowego, jeżeli samodzielnie albo wspólnie z podmiotami, o których mowa w pkt 2 i 3, bezpośrednio albo pośrednio:
 - a) finansują je w ponad 50% lub
 - b) posiadają ponad połowę udziałów albo akcji, lub
 - c) sprawują nadzór nad organem zarządzającym, lub
 - d) mają prawo do powoływania ponad połowy składu organu nadzorczego lub zarządzającego,
 - 5) związki podmiotów, o których mowa w pkt 2-4
- zwani dalej "podmiotami zobowiązanymi".
3. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do:
 - 1) archiwów państwowych w zakresie znajdujących się w ich dyspozycji materiałów archiwalnych;

- 2) *jednostek publicznej radiofonii i telewizji w rozumieniu ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2015 r. poz. 1531, 978 i 1830), w zakresie audycji radiowych i telewizyjnych oraz innych przekazów;*
 - 3) *instytucji kultury, samorządowych instytucji kultury ani innych podmiotów prowadzących działalność kulturalną, o której mowa w art. 2 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2012 r. poz. 406, z późn. zm.), w zakresie informacji publicznych stanowiących przedmiot ich działalności;*
 - 4) *uczelni, Polskiej Akademii Nauk ani jednostek naukowych w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki, w zakresie informacji publicznych służących ich działalności badawczej oraz dydaktycznej;*
 - 5) *jednostek organizacyjnych systemu oświaty, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.), w zakresie informacji publicznych służących ich działalności oświatowej.*
4. *Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do:*
- 1) *informacji publicznych, których udostępnienie zostało uzależnione od wykazania interesu indywidualnego (prawnego lub faktycznego) na podstawie odrębnych przepisów;*
 - 2) *przekazywania informacji publicznych między podmiotami wykonującymi zadania publiczne, w celu realizacji zadań określonych prawem.*
5. *Przepisy niniejszego rozdziału nie naruszają przepisów innych ustaw określających odmienne zasady wykorzystywania informacji publicznej, pod warunkiem, że stwarzają gwarancje zachowania zasad wynikających z niniejszej ustawy.*

Art. 23b.

1. *Informacje publiczne są udostępniane w celu ich ponownego wykorzystywania bez ograniczeń warunkami i bezpłatnie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 oraz art. 23c.*
2. *Podmiot zobowiązany może określić warunki ponownego wykorzystywania informacji publicznej dotyczące:*
 - 1) *obowiązku poinformowania o źródle, czasie wytworzenia i pozyskania informacji publicznej od podmiotu zobowiązanego;*
 - 2) *obowiązku dalszego udostępniania innym użytkownikom informacji w pierwotnie pozyskanej formie;*
 - 3) *obowiązku informowania o przetworzeniu informacji ponownie wykorzystywanej;*
 - 4) *zakresu odpowiedzialności podmiotu zobowiązanego za przekazywane informacje.*
3. *Podmiot zobowiązany określa sposób korzystania z informacji publicznych spełniających cechy utworu w rozumieniu ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.) lub stanowiących bazę danych w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych (Dz. U. Nr 128, poz. 1402, z późn. zm.), zapewniający możliwość dowolnego wykorzystywania utworu lub bazy danych, do celów komercyjnych i niekomercyjnych, tworzenia i rozpowszechniania kopii utworu lub bazy danych, w całości lub we fragmentach, oraz wprowadzania zmian i rozpowszechniania utworów zależnych.*

4. Podmiot zobowiązany udostępnia warunki ponownego wykorzystywania informacji publicznej w postaci elektronicznej.

Art. 23c.

1. Podmiot zobowiązany może nałożyć opłatę za udostępnienie informacji publicznej w celu ponownego wykorzystywania na wniosek, o którym mowa w art. 23g ust. 2, jeżeli przygotowanie informacji w sposób wskazany we wniosku wymaga poniesienia dodatkowych kosztów.
2. Nakładając opłatę, o której mowa w ust. 1, uwzględnia się koszty przygotowania i przekazania informacji publicznej w określony sposób i w określonej formie oraz inne czynniki, jakie będą brane pod uwagę przy nietypowych wnioskach o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej, które mogą mieć wpływ w szczególności na koszt lub czas przygotowania i przekazania informacji. Łączna wysokość opłaty nie może przekroczyć sumy kosztów poniesionych bezpośrednio w celu przygotowania i przekazania informacji publicznej w celu ponownego wykorzystywania w określony sposób i w określonej formie.

Art. 23d.

1. Podmiot zobowiązany udostępnia informację publiczną w celu jej ponownego wykorzystywania w porównywalnych sytuacjach na takich samych warunkach.
2. W przypadku gdy ponowne wykorzystywanie informacji publicznej jest dokonywane przez podmioty wykonujące zadania publiczne w ramach działalności wykraczającej poza realizację takich zadań, warunki ponownego wykorzystywania informacji publicznej lub opłaty powinny zostać określone na takich samych zasadach jak w przypadku innych użytkowników.

Art. 23e.

1. Udostępnienie informacji publicznej w celu ponownego wykorzystywania nie może wprowadzać ograniczenia korzystania z tej informacji przez innych użytkowników, chyba że jest to niezbędne dla prawidłowego wykonywania zadań publicznych.
2. W przypadku gdy warunki ponownego wykorzystywania informacji publicznej przewidują wyłączność korzystania z tej informacji, treść warunków ponownego wykorzystywania jest ogłaszana na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej podmiotu wprowadzającego wyłączność.

Art. 23f.

1. Podmioty zobowiązane, które przekazują informacje publiczne w celu ponownego wykorzystywania z użyciem systemów teleinformatycznych, są obowiązane do stosowania formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących, umożliwiających odczyt maszynowy, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.
2. Podmioty zobowiązane nie są obowiązane do opracowywania, w szczególności przetworzenia, informacji publicznej w celu jej ponownego wykorzystywania oraz dostarczania z nich wyciągów, jeżeli spowoduje to konieczność podjęcia nieproporcjonalnych działań przekraczających proste czynności.

Art. 23g.

1. *Ponowne wykorzystywanie informacji publicznej odbywa się przez ponowne wykorzystywanie informacji publicznej:*
 - 1) *udostępnionej na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej;*
 - 2) *udostępnionej w sposób inny niż w Biuletynie Informacji Publicznej;*
 - 3) *udostępnionej w centralnym repozytorium;*
 - 4) *przekazanej na wniosek o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej.*
2. *Przekazanie informacji publicznej w celu jej ponownego wykorzystywania następuje na wniosek, w przypadkach gdy:*
 - 1) *informacja publiczna nie została udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej lub w centralnym repozytorium, chyba że została udostępniona w inny sposób i zostały określone warunki jej ponownego wykorzystywania, albo*
 - 2) *wnioskodawca zamierza wykorzystywać informację publiczną na warunkach innych niż zostały dla tej informacji określone.*
3. *Wniosek o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej można złożyć w szczególności w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.*
4. *W przypadku niespełnienia warunków formalnych wniosku wzywa się wnioskodawcę do uzupełnienia braków, wraz z pouczeniem, że ich nieusunięcie w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.*
5. *Wniosek rozpatruje się bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 20 dni od dnia otrzymania wniosku. W sprawach szczególnie skomplikowanych podmiot zobowiązany może przedłużyć załatwienie sprawy o kolejne 20 dni, po zawiadomieniu wnioskodawcy w terminie 20 dni od dnia otrzymania wniosku.*
6. *Podmiot zobowiązany informuje Prezesa Rady Ministrów o przekroczeniu 1000 wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej danego rodzaju.*
7. *Podmiot zobowiązany:*
 - 1) *przekazuje informacje publiczne w celu ponownego wykorzystywania bez ograniczenia warunkami, a w przypadku posiadania informacji publicznych przez wnioskodawcę zawiadamia o braku ograniczenia warunkami ponownego wykorzystywania informacji publicznej;*
 - 2) *przedstawia wnioskodawcy ofertę zawierającą warunki ponownego wykorzystywania informacji publicznej, a także wysokość opłat za ponowne wykorzystywanie informacji publicznej w przypadku, o którym mowa w art. 23c ust. 1;*
 - 3) *odmawia, w drodze decyzji, ponownego wykorzystywania informacji publicznej.*
8. *Podmiot zobowiązany odmawia ponownego wykorzystywania informacji publicznej, w przypadku gdy:*
 - 1) *dostęp do informacji publicznej podlega ograniczeniom, o których mowa w art. 5, lub w przepisach odrębnych ustaw;*
 - 2) *ponowne wykorzystywanie informacji publicznej naruszy prawa własności intelektualnej przysługujące podmiotom trzecim.*

9. *Podmiot zobowiązany może odmówić ponownego wykorzystywania informacji publicznej w sytuacji, o której mowa w art. 23f ust. 2.*
10. *Wnioskodawca, który otrzymał ofertę, o której mowa w ust. 7 pkt 2, może, w terminie 14 dni od dnia otrzymania oferty, złożyć sprzeciw z powodu naruszenia przepisów ustawy. W przypadku otrzymania sprzeciwu podmiot zobowiązany, w drodze decyzji, rozstrzyga o warunkach ponownego wykorzystywania informacji publicznej lub o wysokości opłat.*
11. *Do decyzji o odmowie przekazania informacji publicznej w celu ponownego wykorzystywania oraz do decyzji o warunkach ponownego wykorzystywania informacji publicznej oraz o wysokości opłat stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że:*
 - 1) *odwołanie od decyzji rozpoznaje się w terminie 14 dni;*
 - 2) *uzasadnienie decyzji o odmowie ponownego wykorzystywania informacji publicznej na podstawie ust. 8 pkt 2 zawiera wskazanie osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, która posiada prawa autorskie, jeżeli jest znana, albo licencjodawcy, od którego podmiot zobowiązany uzyskał dany utwór.*
12. *Do rozstrzygnięć, o których mowa w ust. 8-10, podejmowanych przez podmiot zobowiązany niebędący organem władzy publicznej, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. Wnioskodawca może złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, do którego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań.*
13. *Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej, zawierający w szczególności informacje o sposobie i formie przekazania wnioskodawcy informacji publicznej, a także o celu i zakresie ponownego wykorzystywania udostępnianej informacji publicznej, biorąc pod uwagę sprawność i przejrzystość postępowania.*

Art. 23h.

1. *Podmiot zobowiązany, który przekazuje informacje publiczne w celu ponownego wykorzystywania, jest obowiązany umieścić na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej:*
 - 1) *wykaz informacji publicznych dostępnych w centralnym repozytorium w celu ponownego wykorzystywania;*
 - 2) *warunki ponownego wykorzystywania informacji publicznej, jeżeli zostały określone;*
 - 3) *informacje o czynnikach, jakie są brane pod uwagę przy obliczaniu opłat za nietypowe wnioski o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej;*
 - 4) *informacje o środkach prawnych przysługujących w przypadku odmowy przekazania informacji publicznej w celu ponownego wykorzystywania, określenia warunków ponownego wykorzystywania lub wysokości opłaty.*
2. *Podmiot zobowiązany, który udostępnia informacje publiczne w celu ponownego wykorzystywania w sposób inny niż w Biuletynie Informacji Publicznej lub w centralnym repozytorium, jest obowiązany wraz z ich udostępnieniem wskazać ewentualne warunki ponownego wykorzystywania, o których mowa w art. 23b ust. 2, a także informacje o czynnikach, jakie są brane pod uwagę przy obliczaniu opłat za nietypowe wnioski o*

ponowne wykorzystywanie informacji publicznej, lub miejsce umożliwiające zapoznanie się z nimi.

3. *Podmiot zobowiązany podaje na żądanie wnioskodawcy informację o zasadach obliczenia wysokości opłaty, o której mowa w art. 23c ust. 1.*
4. *Brak odpowiednich informacji w menu przedmiotowym strony podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej, w kategorii "Ponowne wykorzystywanie informacji publicznych", uważa się za zgodę na ponowne wykorzystywanie udostępnianej informacji publicznej bez ograniczeń warunkami.*

Art. 23i.

Do skarg rozpatrywanych w postępowaniach o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, z tym że:

- 1) *przekazanie akt i odpowiedzi na skargę następuje w terminie 15 dni od dnia otrzymania skargi;*
- 2) *skargę rozpatruje się w terminie 30 dni od dnia otrzymania akt wraz z odpowiedzią na skargę.]*

USTAWA z dnia 2 lipca 2004 r. O SWOBODZIE DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ (Dz. U. z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.)

Art. 39.

1. Dane CEIDG mogą być nieodpłatnie udostępniane, w sposób inny niż określony w art. 38 ust. 2, organom administracji, po uprzednim ustaleniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki warunków technicznych.
2. Dane CEIDG są udostępniane odpłatnie, w sposób inny niż określony w art. 38 ust. 2, za pomocą urządzeń teletransmisji innym podmiotom do ponownego wykorzystywania w celach komercyjnych i niekomercyjnych.
3. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, musi łącznie spełniać następujące warunki:
 - 1) posiadać urządzenia umożliwiające identyfikację: osoby uzyskującej dane w systemie oraz zakresu, daty i celu ich uzyskania;
 - 2) posiadać zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celami określonymi w ustawach.
4. Udostępnienie, o którym mowa w ust. 2, wymaga zawarcia z ministrem właściwym do spraw gospodarki umowy określającej przynajmniej zakres udostępnianych danych i warunki techniczne ich udostępnienia.
5. Podmioty, którym udostępniono dane CEIDG w trybie ust. 1 albo 2, nie mogą przekazywać tych danych, ani ich fragmentów, innym podmiotom.
6. Opłaty za udostępnianie danych z CEIDG stanowią dochód budżetu państwa.

7. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania wysokości oraz sposób uiszczania opłat za udostępnianie danych z CEIDG podmiotom, o których mowa w ust. 2, uwzględniając wysokość opłat w zależności od sposobu i zakresu udostępniania danych.

[8. W zakresie nieuregulowanym w ust. 2-7 do ponownego wykorzystywania danych CEIDG stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 782 i 1662).]

<8. W zakresie nieuregulowanym w ust. 2–7 do ponownego wykorzystywania danych CEIDG stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 stycznia 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...).>

USTAWA z dnia 17 lutego 2005 r. O INFORMATYZACJI DZIAŁALNOŚCI PODMIOTÓW REALIZUJĄCYCH ZADANIA PUBLICZNE (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114)

Art. 15.

1. Podmiot prowadzący rejestr publiczny zapewnia podmiotowi publicznemu albo podmiotowi niebędącemu podmiotem publicznym, realizującym zadania publiczne na podstawie odrębnych przepisów albo na skutek powierzenia lub zlecenia przez podmiot publiczny ich realizacji, nieodpłatny dostęp do danych zgromadzonych w prowadzonym rejestrze, w zakresie niezbędnym do realizacji tych zadań.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, powinny być udostępniane za pomocą środków komunikacji elektronicznej i mogą być wykorzystane wyłącznie do realizacji zadań publicznych.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób, zakres i tryb udostępniania danych, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze potrzebę usprawnienia realizacji zadań publicznych, zapewnienia szybkiego i bezpiecznego dostępu do danych oraz zabezpieczenia wykorzystania danych do celów realizacji zadań publicznych.

[4. Przekazanie przez podmiot prowadzący rejestr publiczny danych z rejestru do ich ponownego wykorzystywania w innym celu niż realizacja zadania publicznego następuje na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 782).]

<4. Przekazanie przez podmiot prowadzący rejestr publiczny danych z rejestru do ich ponownego wykorzystywania w celu innym niż realizacja zadania publicznego następuje na zasadach określonych w ustawie z dnia 30 stycznia 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...).>

USTAWA z dnia 16 lutego 2007 r. O ZAPASACH ROPY NAFTOWEJ, PRODUKTÓW NAFTOWYCH I GAZU ZIEMNEGO ORAZ ZASADACH POSTĘPOWANIA W SYTUACJACH ZAGROŻENIA BEZPIECZEŃSTWA PALIWOWEGO PAŃSTWA I ZAKŁÓCENŃ NA RYNKU NAFTOWYM (Dz. U. z 2014 r. poz. 1695)

Art. 13.

1. Tworzy się rejestr systemu zapasów interwencyjnych, zwany dalej "rejestrem".
 - 1a. Rejestr składa się z rejestru:
 - 1) producentów i handlowców;
 - 2) zapasów interwencyjnych;
 - 3) zapasów specjalnych.
 2. Rejestr prowadzi Prezes Agencji.
 - 2a. Rejestr prowadzi się w systemie informatycznym.
 3. Rejestr producentów i handlowców zawiera w szczególności:
 - 1) oznaczenie producenta lub handlowca;
 - 2) niezbędne dane ekonomiczne i towarowe dotyczące producenta lub handlowca;
 - 3) informacje o zawartych przez producenta lub handlowca umowach o magazynowanie oraz umowach, o których mowa w art. 11 ust. 1 i 4 i art. 11a ust. 5.
 - 3a. Rejestr producentów i handlowców w części zawierającej oznaczenie producenta lub handlowca jest rejestrem jawnym udostępnianym w Biuletynie Informacji Publicznej Agencji.
 - 3b. Rejestr zapasów interwencyjnych zawiera w szczególności:
 - 1) wskazanie ilości zapasów interwencyjnych, właścicieli tych zapasów oraz postaci, w której zapasy te są utrzymywane,
 - 2) oznaczenie miejsc magazynowania zapasów interwencyjnych - z wyłączeniem informacji dotyczących zapasów specjalnych.
 - 3c. Rejestr zapasów specjalnych zawiera informacje dotyczące zapasów specjalnych oraz zapasów utrzymywanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na rzecz państw członkowskich Unii Europejskiej, które mają w tych państwach status zapasów specjalnych w rozumieniu art. 9 dyrektywy Rady 2009/119/WE z dnia 14 września 2009 r. nakładającej na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych (Dz. Urz. UE L 265 z 09.10.2009, str. 9), zwanej dalej "dyrektywą 2009/119/WE", w szczególności:
 - 1) wskazanie ilości tych zapasów;
 - 2) państw członkowskich Unii Europejskiej, na rzecz których zapasy są utrzymywane;
 - 3) produktów naftowych, w których zapasy te są utrzymywane;
 - 4) oznaczenie miejsc magazynowania tych zapasów.
 4. Prezes Agencji przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, zwanemu dalej "Prezesem URE", wykaz producentów lub handlowców wpisanych do rejestru w terminie 14 dni od dnia dokonania wpisu.
 5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółową zawartość i sposób prowadzenia rejestru,
- 2) dokumenty będące podstawą dokonania wpisu do rejestru, zmiany tego wpisu lub wykreślenia z rejestru,
- 3) wzory wniosków o dokonanie wpisu do rejestru i o wykreślenie z rejestru,
- 4) sposób przekazywania informacji, o których mowa w art. 8 ust. 5, art. 22 oraz art. 38 ust. 1

- uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowości i aktualności danych zawartych w rejestrze, ujednoczenia formy składania wniosków o dokonanie wpisu i o wykreślenie z rejestru oraz biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia nadzoru nad systemem zapasów i możliwość udostępniania danych zawartych w rejestrze zainteresowanym podmiotom.

[6. Dane jednostkowe zawarte w rejestrze, z wyjątkiem oznaczenia producenta i handlowca, nie są informacją publiczną w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 782 i 1662), zwanej dalej "ustawą o dostępie do informacji publicznej", i nie podlegają udostępnieniu i ponownemu wykorzystywaniu na zasadach i w trybie określonych w tej ustawie.]

<6. Dane jednostkowe zawarte w rejestrze, z wyjątkiem oznaczenia producenta i handlowca, stanowią tajemnicę prawnie chronioną i mogą być udostępnione jedynie na żądanie organów władzy publicznej dla celów prowadzonych przez nie postępowań lub innym organom, w tym organizacjom międzynarodowym, jeżeli taki obowiązek wynika z ustawy, umowy międzynarodowej albo przepisów Unii Europejskiej.>

7. Dokumenty stanowiące podstawę wpisów w rejestrach przechowuje się przez okres co najmniej 5 lat od dnia dokonania wpisu.
8. Do dnia 25 lutego każdego roku Prezes Agencji przesyła Komisji Europejskiej skrócony odpis rejestru, o którym mowa w ust. 1a pkt 2, zawierający wskazanie ilości zapasów interwencyjnych i postaci, w których są one utrzymywane - według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku kalendarzowego.
9. Na wniosek Komisji Europejskiej Prezes Agencji przesyła jej pełny odpis rejestru, o którym mowa w ust. 1a pkt 2, lub rejestru, o którym mowa w ust. 1a pkt 3, w terminie 15 dni od dnia otrzymania wniosku. Odpis nie obejmuje oznaczenia miejsc magazynowania zapasów interwencyjnych.
10. Informacje zawierające oznaczenie miejsc magazynowania zapasów interwencyjnych, o których mowa w ust. 3b pkt 2, udostępnia się osobom upoważnionym przez Komisję Europejską do przeprowadzenia przeglądu, o którym mowa w art. 29b.
11. Osoby upoważnione przez Komisję Europejską do przeprowadzenia przeglądu, o którym mowa w art. 29b, mają prawo wglądu do rejestru.

Art. 22.

1. Producenci i handlowcy oraz przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie magazynowania ropy naftowej lub paliw przekazują Prezesowi Agencji co miesiąc informacje o ilości:

- 1) przywozu ropy naftowej i paliw oraz produkcji paliw, a także strukturze produkcji i przywozu paliw,
 - 2) ropy naftowej lub paliw wywiezionych, a także strukturze wywiezionych paliw,
 - 3) tworzonych i magazynowanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, ich strukturze oraz miejscach magazynowania,
 - 4) utrzymywanych zapasów handlowych ropy naftowej lub paliw, ich strukturze oraz miejscach magazynowania
- w terminie 20 dni od upływu ostatniego dnia miesiąca, którego dotyczy przekazywana informacja.
2. Producenci i handlowcy są obowiązani do przedstawiania ministrowi właściwemu do spraw gospodarki co kwartał informacji o poniesionych kosztach tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w terminie 30 dni od upływu ostatniego dnia kwartału, którego dotyczy informacja.
 3. Producenci i handlowcy są obowiązani do przedstawiania Prezesowi Agencji informacji o ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, do utworzenia których są obowiązani w danym roku kalendarzowym w terminie do dnia 1 marca.
 - 3a. Producenci tworzący zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw w postaci ropy naftowej obowiązani są do przedstawiania Agencji informacji o rzeczywistych współczynnikach uzysku z roku poprzedniego w terminie, o którym mowa w ust. 3.
- [4. Informacje, o których mowa w ust. 1-3a, nie są informacjami publicznymi w rozumieniu ustawy o dostępie do informacji publicznej i nie podlegają udostępnieniu i ponownemu wykorzystywaniu na zasadach i w trybie określonych w tej ustawie, z wyjątkiem informacji przetworzonych i zagregowanych w sposób uniemożliwiający ich powiązanie lub identyfikację z konkretnym przedsiębiorcą.]*
- <4. Informacje, o których mowa w ust. 1–3a, z wyjątkiem informacji przetworzonych i zagregowanych w sposób uniemożliwiający ich powiązanie lub identyfikację z konkretnym przedsiębiorcą, stanowią tajemnicę prawnie chronioną i mogą być udostępnione jedynie na żądanie organów władzy publicznej dla celów prowadzonych przez nie postępowań lub innym organom, w tym organizacjom międzynarodowym, jeżeli taki obowiązek wynika z ustawy, umowy międzynarodowej albo przepisów Unii Europejskiej.>**
- 4a. Producenci i handlowcy są obowiązani do przechowywania danych i dokumentów stanowiących podstawę opracowania informacji, o których mowa w ust. 1-3, przez okres 5 lat od dnia przekazania tych informacji Agencji.
 5. (uchylony).
 6. Dane, sprawozdania i dokumenty dotyczące zapasów interwencyjnych Agencja przechowuje przez okres co najmniej 5 lat od dnia ich otrzymania.

USTAWA z dnia 24 września 2010 r. O EWIDENCJI LUDNOŚCI (Dz. U. z 2015 r. poz. 388, z późn. zm.)

Art. 46.

1. Dane z rejestru PESEL, rejestrów mieszkańców oraz rejestrów zamieszkania cudzoziemców, w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań, udostępnia się następującym podmiotom:

- 1) organom administracji publicznej, sądom i prokuraturze;
- 2) Policji, Straży Granicznej, Służbie Więziennej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Służbie Celnej, Żandarmerii Wojskowej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Biuru Ochrony Rządu, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych, organom wyborczym i strażom gminnym (miejskim);
- 3) komornikom sądowym - w zakresie niezbędnym do prowadzenia postępowania egzekucyjnego;
- 4) organom kontroli skarbowej i wywiadowi skarbowemu;
- 5) państwowym i samorządowym jednostkom organizacyjnym oraz innym podmiotom - w zakresie niezbędnym do realizacji zadań publicznych określonych w odrębnych przepisach;
- 6) Polskiemu Czerwonemu Krzyżowi, w zakresie danych osób poszukiwanych.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, mogą być udostępnione:

- 1) osobom i jednostkom organizacyjnym, jeżeli wykażą w tym interes prawny;
- 2) jednostkom organizacyjnym, w celach badawczych, statystycznych, badania opinii publicznej, jeżeli po wykorzystaniu dane te zostaną poddane takiej modyfikacji, która nie pozwoli ustalić tożsamości osób, których dane dotyczą;
- 3) innym osobom i jednostkom organizacyjnym, jeżeli wykażą interes faktyczny w otrzymaniu danych, pod warunkiem uzyskania zgody osób, których dane dotyczą.

[3. Udostępnienie danych w celu ich ponownego wykorzystywania, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, następuje na wniosek, na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 782 i 1662), jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej.]

<3. Przekazywanie danych w celu ich ponownego wykorzystywania, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, następuje na wniosek, na zasadach określonych w ustawie z dnia 30 stycznia 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...), jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej.>

USTAWA z dnia 24 lipca 2015 r. O ZMIANIE USTAWY – PRAWO O RUCHU DROGOWYM ORAZ NIEKTÓRYCH INNYCH USTAW (Dz. U. poz. 1273)

Art. 1.

W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

(pkt 1-9) pominięto)

10) po art. 80c dodaje się art. 80ca-80ch w brzmieniu:

"(Art. 80ca. - Art. 80cd. pominięto)

Art. 80ce. *[1. Dane zgromadzone w ewidencji są przekazywane do ponownego wykorzystywania w celach komercyjnych i niekomercyjnych, w sposób wykluczający możliwość identyfikacji osób lub pojazdów, z zachowaniem przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 782 i 1662 oraz z 2015 r. poz. 1240), jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej.]*

<1. Dane lub informacje zgromadzone w ewidencji są przekazywane do ponownego wykorzystywania, w sposób wykluczający możliwość identyfikacji osób lub pojazdów, z zachowaniem przepisów ustawy z dnia 30 stycznia 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...), jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej.>

2. Dane zgromadzone w ewidencji przekazywane są do ponownego wykorzystywania na uzasadniony wniosek, złożony w postaci papierowej lub w postaci elektronicznej, uwierzytelniony przy użyciu mechanizmów określonych w art. 20a ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

(Art. 80cf. – Art. 80ch. pominięto)

(pkt 11-16 pominięto)

17) po art. 100a dodaje się art. 100aa-100aq w brzmieniu:

"(Art. 100aa. – 100ak. pominięto)

Art. 100am. *[1. Dane zgromadzone w ewidencji są przekazywane do ponownego wykorzystywania w celach komercyjnych i niekomercyjnych, w sposób wykluczający możliwość identyfikacji osób, z zachowaniem przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej, jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej.]*

<1. Dane zgromadzone w ewidencji są przekazywane do ponownego wykorzystywania, w sposób wykluczający możliwość identyfikacji osób, z zachowaniem przepisów ustawy z dnia 30 stycznia 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...), jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej.>

2. Dane zgromadzone w ewidencji są przekazywane do ponownego wykorzystywania na uzasadniony wniosek, złożony w postaci papierowej

lub w postaci elektronicznej, uwierzytelniony przy użyciu mechanizmów określonych w art. 20a ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

(Art. 100an. - Art. 100ap.)

(pkt 18-20 pominięto)